

dňa 17. mája 1934 strana 33, ktoré vysvetľuje, prečo boli žalobníkovi rodinné prídavky ďalej poukazované, — musel byť napadnutý rozsudok rozviazaný.

Čís. 16749.

Advokátovi neprislúcha za úkony, vykonané v pozostalostnom pokračovaní z poverenia jedného dediča, ďalšia odmena v smysle § 7 vl. nar. č. 95/1923 Sb. z. a n. podľa počtu spoludedičov.

(Rozh. z 27. januára 1938, Rv III 613/37.)

Žalobník, advokát, domáhal sa žalobou odmeny na žalovanej za úkony, ktoré vykonal z jej poverenia ako dedičky v pozostalostnom pokračovaní, a požadoval za tieto úkony aj ďalšiu odmenu v smysle § 7 vl. nar. č. 95/1923 Sb. z. a n. podľa počtu spoludedičov.

Oba nižšie súdy žalobu v časti, týkajúcej sa tejto ďalšej odmeny, zamietly. Najvyšší súd dovoláciu žiadosť žalobníka zamietol.

Z dôvodov:

Nie je oprávnená sťažnosť dovolateľa, že odvolací súd porušil materiálne právo, keď vypovedal, že žalobníkovi neprislúcha ďalšia odmena podľa § 7 vl. nar. č. 95/1923 Sb. z. a n.

V tomto ohľade stačí poukázať na správne stanovisko odvolacieho súdu vyriešujúceho, že v súdenom prípade, keďže ide o úkony vykonané v pozostalostnom pokračovaní, v ktorom žalobník zastupoval a hájil záujmy len jedného dediča proti pozostalosti, nemožno aplikovať ustanovenie § 7 vl. nar. č. 95/1923 Sb. z. a n., lebo toto ustanovenie zrejme pod pojmom »spoločník« nemá na mysli aj ostatných dedičov v pozostalostnom pokračovaní.

Čís. 16750.

Dovozné povolenie, vydané ministerstvom priemyslu, obchodu a živností na základe zák. č. 25/1922, 418/1920 a vl. nar. č. 442/1920 Sb. z. a n., nemôže byť prevedené na inú osobu.*)

(Rozh. z 28. januára 1938, Rv III 617/37.)

V súvislosti s právnou vetou má význam len vzájomná žaloba, ktorou sa žalovaná strana domáhala na žalujúcej zasielateľskej firme medzi iným náhrady škody z toho dôvodu, že žalujúca strana jej nevydala v októbri 1931 dve dovozné povolenia, každé na 500 q pšenice, keď

*) Porov.: Sb. n. s. č. 1209, Úr. sb. č. 2161.